

FØR JORDPÅKASTELSEN

Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler hans øye følger meg.

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde og setter englevakt,
for natten han vil råde med hellig guddomsmakt.

Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde, han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vande på vei til himlen inn.

Takk for all vennlig deltagelse.
Sørgehøytideligheten avsluttes ved graven.
Familien

Ingeborg Idun Riaas

* 18 - 6 - 1937 † 20 - 4 - 2023

Tjeldsund kirke
tirsdag 2. mai 2023

Prest: Geir Arne Solum
Organist: Ekaterina Amundsen
Solist: Alv Johan Nathanielsen

NATHANIELSEN
GRAVFERD

HILDRINGSTIMEN

ÅPNINGSSALME

Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer,
skulle jag, som barn, vel ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta,
möda, vila och behag.

Självt han er mig alla dagar nära,
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära,
han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara,
denna omsorg har han lagt på sig.
"Som din dag, så skall din kraft ock vara,"
detta löfte gav han mig.

Hjälpt mig då att vila tryggt och stilla
blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla,
som i ordet mig förvarad är.
Hjälpt mig, Herre, att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder,
tills jag nått det goda land.

GJE MEG HANDA DI, VEN

SALME FØR TALEN

Jeg vet en deilig have, hvor roser står i flor.
Den skapte Gud til gave for alle barn på jord.

Hvert barn med tanker fromme, med øm og kjærlig sjel,
får lov der inn å komme og plukke roser selv.

Der kan de seg fornøye i solens klare skinn.
Gud fader i det høye, lukk meg i haven inn!

SALME ETTER TALEN

Jeg er en seiler på livets hav,
på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bør
i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør
hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

Mitt skip er lite og havet stort,
det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort
det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde,
når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

La ankret falle! Jeg er i havn
i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelsers favn,
han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

